

højtærede Formands Tilladelse citere, hvad han den Gang udtalte: „Det ærede Medlem“ — det er altsaa mig — „forsøgte ogsaa at være politisk. Heller ikke det syntes jeg, han kom saa godt fra. Han talte om, at den Hundeskatt, der var krævet af Københavns Kommunalbestyrelse, indenfor hvilken Socialdemokratiet spillede en Rolle, var en Luksusbeskatning, og det kom i Strid med Socialdemokratiets øvrige Stilling til Luksusbeskatning.“ Ja, det har jeg udtalt, og det mener jeg fremdeles er rigtigt. Men saa udbryder den ærede Ordfører: „Det er første Gang, jeg hører Luksusbeskatning anvendt i den Forbindelse.“ Det kan gerne være, at det var første Gang, han hørte det, men saa var det i alt Fald ikke sidste Gang, for han fik jo Lejlighed til at høre, at Justitsministeren, som tilhører hans eget Parti, ogsaa mente, at det kunde være Luksus. I det hele synes jeg egentlig, Socialdemokratiet er kommet noget i Vilde-rede med, hvad der kan henregnes til Luksus og være Genstand for Luksusbeskatning. Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet henviste mig den Gang til at søge Oplysninger hos Justitsministeren. Denne Henstilling vil jeg gerne følge og vil da sige til ham, som han sagde til mig: „Det ærede Medlem har jo den Ære at være i samme Parti som den højtærede Justitsminister, og der er derfor ret let Adgang for ham til at faa Forstaaelse af disse Spørgsmaal, som det ærede Medlem synes at staa ganske uforstaaende overfor.“ Nu har det ærede Medlem jo ogsaa den Ære at være i samme Parti som Justitsministeren, og saa synes jeg, Partiet kunde søge Oplysning hos deres Minister om, hvad der egner sig til Luksusbeskatning.

Længere henne i sin Forelæggelsestale siger Justitsministeren, at Lovforslaget fik en gunstig Behandling sidste Vinter, og det er ogsaa rigtigt. Jeg havde den Ære at være Formand for Udvalget, og jeg nærrede Ønske om, at vi kunde faa Sagen gennemført sidste Vinter, men det lykkedes ikke. Jeg vil haabe, det maa kunne lykkes i Aar. Men der er jo kommet noget nyt til i Lovforslaget, og jeg mener, at det skal have en grundig Behandling. Den højtærede Regering har jo heller ikke endnu overbebyrdet Landstinget med Lovforslag i denne Samling, saa vi kan nok faa Tid til at give dette

Lovforslag en grundig Behandling. Men jeg vil pointere, at ogsaa jeg ønsker, at det skal være en forholdsvis hurtig Behandling, saaledes som den højtærede Justitsminister har udtalt Ønske om.

I et Par enkelte Paragraffer er der kommet noget nyt til, hvorom jeg gerne vil sige nogle faa Ord. I Bemærkningerne til Lovforslagets § 1 siges, at det vil have Betydning, at alle Hunde faar et Mærke eller Tegn, for at den for Hunden ansvarlige altid skal kunne findes. Efter min Erfaring vil det ikke faa ret stor Betydning. Naar Hunde kommer ud paa de vilde Veje og angriber Kvæg og Faar — i Særdeleshed Faar —, gaar det saadan, at naar de har foretaget den Ravage, forlader de Skuepladsen, og selv om de bærer et Mærke, kan man ikke se paa Pladsen, hvad det er for Hunde, som har været der og foraarsaget Ulykkerne. Jeg tror derfor ikke, at denne Bestemmelse vil føre til det, som staar i Anmærkningerne: at man altid kan finde den for Hunden ansvarlige. Jeg ser ikke det store, der opnaas ved, at alle Hunde skal bære Mærke, i alt Fald ikke ude paa Landet, og det er jo dog der, den Slags Ting i Særdeleshed forekommer. Men det kan vi tales ved om i det Udvalg, som jeg vil foreslaa Sagen henvist til.

§ 6, som interesserer og har interesseret mig mest, angaar Spørgsmaalet om Benyttelse af Loven ude i Landkommunerne. I den Bestemmelse, vi har, og i de Bestemmelser, som indeholdtes i det Lovforslag, der blev behandlet i Fjor — eller det var egentlig ikke i Fjor, men i Aar; nu kom jeg til at bruge Udtrykket „i Fjor“, og det brugte den højtærede Justitsminister jo ogsaa, men det er forkert, det var i Aar —, staar der, at naar der i en Husstand paa Landet kun holdes een Hund, er denne afgiftsfri. Der er her kommet det nye til, at „dog kan Sogneraadet bestemme, at der af saadanne Hunde svares en Afgift af 5 Kr. aarlig“. Ja, saa ved jeg egentlig ikke, hvor meget der bliver tilbage af det første, men det vil jo vise sig. Der er egentlig noget deri, som tiltaler mig, men jeg kunde have ønsket, at den højtærede Justitsminister var gaaet lidt videre og havde sagt, at naar Sogneraadet faar Bestemmelseret med Hensyn til Afgiften, skal det ogsaa have Bestemmelseret med Hensyn